

Liturgický program

PONDELOK 27. február
Začiatok Veľkého pôstu. Zdržanlivosť od mäsa, mlieka a vajec, a prísny pôst
Prepod. vyznávač Prokop Dekapolita
1 Kor 3, 18 – 23, zač. 129; Lk 21, 8 – 9. 25 – 27. 33 – 36, zač. 105 (HS: 164; PZ: 119)
17.00 + Jozef (Veľkopôstny moleben)

UTOROK 28. február
Prepodobný vyznávač Bazil
Rim 8, 14 – 21, zač. 97; Mt 6, 1 – 13, zač. 16 (HS: 164; PZ: 119)
17.30 + Pavlína

STREDA 1. marec
Prepodobná mučenica Eudokia
2 Kor 4, 13 – 18, zač. 177; Mk 11, 22 – 26, zač. 51 (HS: 164; PZ: 119)
17.00 + z rod. Rusinkovej (Križová cesta)

ŠTVRTOK 2. marec
Hieromučeník Teodot
Rim 15, 30 – 33, zač. 119; Mt 7, 7 – 11, zač. 20b (HS: 164; PZ: 119)
17.00 za zdravie a požehnanie Žofie

PIATOK 3. marec
Mučeníci Eutropios, Kleonik a Bazilisk
Gn 2, 20 – 3, 20; Prís 3, 19 – 34 (MM 17, 44)
17.30 za zdravie a požehnanie členov Ružencového bratstva (Liturgia VPD)

SOBOTA 4. marec
Prvá pôstna sobota – pamiatka na div kolyvy, ktorý urobil svätý Teodor Tíron
Prepod. Gerasim od Jordána
Čítania: Hebr 1, 1 – 12, zač. 303; Mk 2, 23 – 3, 5, zač. 10 (HS: 207; PZ: 170)
07.00 Mária, Mária, Jozef, Štefan, Anton

NEDEĽA 5. marec
Prvá pôstna nedeľa – o úcte ikon Mučeník Konón
Hebr 11, 24 – 26. 32 – 40; 12, 1 – 2a, zač. 329b; Jn 1, 43 – 51, zač. 5 (HS: 143, 208; PZ: 96, 171)
Liturgia sv. Bazila Veľkého: Hlas 1.;
08.00 hod.

PONDELOK 6. marec
Štyridsiati dvaja mučeníci z Amoria
Rim 15, 1 – 7, zač. 116; Mt 18, 10 – 20, zač. 75 (HS: 164; PZ: 119)
07.00 na úmysel, rod. Paločková

UTOROK 7. marec
Hieromučeníci z Chersonu: Bazil a spol.
Gal 6, 2 – 10, zač. 214; Mt 4, 25 – 5, 13, zač. 10 (HS: 164; PZ: 119)
17.30 + Juraj, Anna, Juraj, Michal, Mária (Veľkopôstny moleben)

STREDA 8. marec
Prepodobný vyznávač Teofylakt
2 Kor 6, 16b – 17, 1, zač. 182b; Mt 5, 20 – 26, zač. 12 (HS: 164; PZ: 119)
17.00 + Anna, Pavol (Križová cesta)

ŠTVRTOK 9. marec
Štyridsiati mučeníci zo Sebestey
Hebr 12, 1 – 10, zač. 331; Mt 20, 1 – 16, zač. 80 (HS: 164; PZ: 119)
17.00 + František

PIATOK 10. marec
Mučeník Kodrat a spoločníci
Gn 5, 32 – 6, 8; Prís 6, 20 – 7, 1 (MM 20, 38, 48)
17.30 + Ján Biščák (Liturgia VPD)

SOBOTA 11. marec
Druhá zádušná sobota. Patriarcha Sofronios
Hebr 3, 12 – 16, zač. 309; Mk 1, 35b – 44, zač. 6 (HS: 160, 162; PZ: 115, 116)
Zádušná sv. liturgia v Janove

NEDEĽA 12. marec
Druhá pôstna nedeľa. Prepodobný vyznávač Teofan Sigriansky. Gregor Dialogos, pápež
Hebr 1, 10 – 2, 3, zač. 304; Mk 2, 1 – 12, zač. 7 (HS: 144, 210; PZ: 97, 173)
Liturgia sv. Bazila Veľkého: Hlas 2.;
09.30 hod.

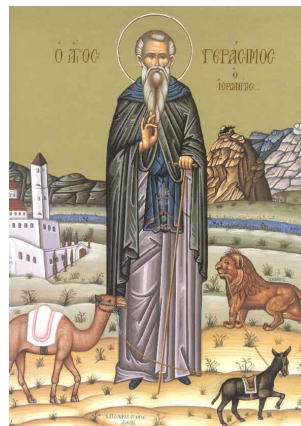
zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **04/2017**

Poklad

Mt 6, 14 – 21

Poklad je slovíčko, pri ktorom nám často zasvietia oči. Možno sa pri ňom rozepamätáme na roky detstva, keď sme ho hľadali na povalách, v pivniciach a iných kútoch u starých rodičov alebo aj doma. Časy, keď sme sa hrali na jeho hľadačov spolu s ďalšími kamarátmi. Keď sme sami svoje detské poklady ukrývali a vyrábali mapy, ktoré k nim viedli. Množstvo dobrodružných kníh a filmov má tento námet hľadania pokladov ako úspešnú predlohu. Hľadájú sa poklady pirátov, poklady bohatých zaniknutých civilizácií, umelecké poklady, ktoré sa stratili vo vojnách a ešte veľa ďalších druhov vzácností. Ale

veľa ľudí sa aj v dnešnej dobe s veľkou vážnosťou zaoberá myšlienkou hľadania pokladov. Študujú rôzne historické pramene, sledujú nitky spájajúce rôzne udalosti a snažia sa objaviť vzácnosti, ktoré by ich nielen preslávili, ale aj zabezpečili rozprávkový život v hojnosti.

K pokladu však môže každý z nás prísť aj iným spôsobom. Nie tak, že ho hľadáme, ale tak, že ho sami vytvárame. Dnes dokonca z úst samotného pána Ježiša počujeme výzvu k tomu, aby sme si poklady vytvárali a zhromažďovali ich. Povedal: „V nebi si zhromažďujte poklady; tam ich neničí ani mol', ani hrdza a tam sa zlodeji nedobývajú a nekradnú. Lebo, kde bude váš poklad, tam bude aj vaše srdce.“

Je jasné, že keď Ježiš hovorí o pokladoch, ktoré si máme zhromažďovať, tak nemyslí na peniaze, cennosti ani žiadne iné materiálne hodnoty. Po prvé nemáme spôsob, ako by sme ich tam dostali a po druhé by v nebi aj tak boli úplne nanič. Takže poklady, ktoré sa dajú zhromažďovať v nebi, musia mať duchovný charakter. Zjednodušene by sme mohli povedať, že ide o poklady dobrých skutkov, ktoré človek tu na zemi koná. Ale keď som nad tou myšlienkou rozmyšľal trochu viac, aj tak som prišiel len k podobnému záveru. Hoci ide o duchovné bohatstvo, kdesi nazbierané a nakopené, načo nám v nebi bude? Čo tam s ním? A keďže Ježiš nerozpráva veci len tak do vetra, potom to celé musí mať iné vysvetlenie. Pod pojmom poklad v nebi si netreba predstavovať nebeskú komoru, kde bude nazbierané len to „moje“. Nebeský poklad totiž človek nezberá pre svoju potrebu. Tam, v nebi, nám nič chýbať nebude. Čo nazbierali a nazhromaždili v nebi Abrahám, Izák, Jakub, Mojžiš, Dávid a ostatní veľkí ľudia? Oslávili a vyvýšili Pána tak ako nikto iný.

Pripojme sa k nim svojimi dobrými skutkami na Božiu slávu a pomoc blížnym v tomto pôstnom čase. Zbierajme svoje jedinečné poklady pre nebo, lebo taký poklad, aký tam zhromažďíš ty, akým ty oslávíš Pána, tam nebude mať nikto iný.

o. Marek

Oznamy

► **Začiatok Veľkého pôstu.** V pondelok 27. februára je prvý deň Veľkého pôstu. V tento deň sa zachováva prísny pôst. Zdržiavame sa mäsa, mlieka, vajec. Raz do dňa sa môžeme najesť sa dosýta, okrem toho je možné v priebehu dňa dvakrát menšie občerstvenie. Svätá liturgia bude večer o 17.00 hod., po nej sa pomodlíme Veľkopôstny moleben.

► **Liturgický program vo Veľkom pôste.** V čase Veľkého pôstu je záväzná zdržanlivosť od mäsa v stredu a piatky. Kto chce, môže dobrovoľne zachovávať aj prísnejší pôst. V piatky Veľkého pôstu sa budú v našom chráme slúžiť liturgie vopred posvätených darov (VPD). Každý utorok sa po večernej svätej liturgii budeme modliť Veľkopôstny moleben (v tomto týždni to bude v pondelok) a každú stredu pobožnosť Krížovej cesty. V nedele počas Veľkého pôstu sa slávia Liturgie sv. Bazila Veľkého.

► **Sväté liturgie v nedeľu 5. marca:** 08.00 Ľubovec; 09.30 Janov. Túto prvú pôstnu nedeľu vo všetkých našich chrámoch prebieha zbierka na charitu. Almužna a pomoc núdnym sú jednou z hlavných náplní pôstneho času.

► **Sväté liturgie v nedeľu 12. februára:** 08.00 Janov; 09.30 Ľubovec

► **Zádušná sobota.** Druhá zádušná sv. liturgia za zosnulých zapísaných v Knihe hramôt bude v Ľubovci v sobotu 18. marca o 07.00 hod. Kto si ešte chce obnoviť hramoty na tento rok, môže tak dovtedy urobiť v sakristii u cerkovníčky p. Rusinkovej. (Posledná zádušná svätá liturgia vychádza na sobotu 3. júna.)

Prepodobný Gerasim od Jordána

Gerasim sa narodil okolo roku 400 v Lýcii, v južnej časti Malej Ázie. Ako mladý odišiel do hlbín egyptskej púšte, aby tam zápasil o kresťanskú dokonalosť. Potom sa vrátil domov a krátko pred rokom 450 odišiel do Palestíny, kde sa usadil ako mních na púšti približne dvesto metrov od rieky Jordán, asi 7 kilometrov od svätého mesta Jeruzalema. K otcovi Gerasimovi prichádzalo veľké množstvo mužov túžiacich po mníšskom živote. Gerasim ich prijímal, dával im pustovnícke príbytky a stanovil im nasledujúcu pôstnu disciplínu: päť dní trávil každý osamote v mlčaní a práci. Jedol iba trocha suchého chleba a korenky, pil výlučne vodu. Na sobotu a nedeľu však všetci prichádzali do monastiera, zhromažďovali sa v chráme na svätú liturgiu, prijímali prečisté Kristovo telo i jeho drahocennú krv a požívali na Božiu slávu varené jedlo i trocha vína. Mnisi nevlastnili celkom nič okrem jedného odevu, ktorý mali na sebe, a jednej rohože na spanie. Dvere príbytkov sa nesmeli zamykať, aby ktokoľvek mohol vstúpiť dovnútra a zobrať si, čo chcel. Všetci mali jedno srdce i jednu dušu a nik nehovoril, že niečo je jeho, ale všetko mali spoločné. Keď raz otec Gerasim kráčaľ po púšti, cestu mu skrížil lev. Neublížil mu, no krotko naňho hľadel a ukazoval mu nohu. Otec Gerasim k nemu pristúpil, vytiahol z nej šíp, vytlačil vytekajúci hnis a ošetril ranu. Od tej chvíle lev nikdy neopustil starca a všade chodil za ním, takže všetci sa tomu čudovali. Starec Gerasim zomrel pokojne v roku 475. V tej chvíli jeho lev odmietol prijímať akúkoľvek potravu a začal žalostne nariekať. Napokon si ľahol na Gerasimov hrob a zostal tam dovtedy, kým nezahynul. Tak sám Boh prostredníctvom divého zvieraťa oslávil starca Gerasima počas života i po smrti a ukázal ľuďom, aké poslušné boli zvieraťá Adamovi, kým sa nedopustil hriechu.

Duchovné otázky

Na stránkach Farského hlásnika pokračujeme vo vyučovaní o sviatostiach, ktoré máme v Katolíckej cirkvi. Postupne sme prešli sviatosť krstu a sviatosť myropomazania. Teraz pokračujeme sviatosťou Eucharistie, ktorá je tretou v poradí a zároveň je poslednou z iniciálnych sviatostí. Pozreli sme sa už na Eucharistiu z pastoračného hľadiska aj z pohľadu Katechizmu Katolíckej cirkvi. Nakoniec sa pozrieme na túto sviatosť z pohľadu cirkevného práva. O sviatosti Eucharistie pojednávajú kánony 698 až 717 Kódexu kánonov východných cirkví. Nebudeme citovať všetky kánony, vyberieme len niektoré z nich.

Božská Eucharistia

Kán. 712 Prijímanie božskej Eucharistie je zakázané tým, ktorí sú verejne známi ako nehodní.

Kán. 713 § 1. Božská Eucharistia sa má rozdávať počas slávenia božskej liturgie, ak spravodlivý dôvod neodporúča iné.

§ 2. Ohľadom prípravy účasti na božskej Eucharistii pôstom, modlitbami a inými úkonmi veriaci v Krista majú verne zachovávať normy cirkvi *sui iuris*, do ktorej sú zapísaní, nielen v hraniciach územia tejto cirkvi, ale vždy, keď je to možné, na celom svete.

Kán. 714 § 1. V chrámoch, kde sa slávi verejný Boží kult a aspoň niekedy v mesiaci božská liturgia, má sa najmä pre chorých uchovávať božská Eucharistia, pri vernom zachovávaní predpisov liturgických kníh vlastnej cirkvi *sui iuris* a veriacimi v Krista s najväčšou úctou uctievaná.

§ 2 Dohľad nad božskou Eucharistiou podlieha starostlivosti a riadeniu miestneho hierarchu.

Kán. 715 § 1. Kňazi dovolene prijímajú milodary, ktoré im pri príležitosti slávenia božskej liturgie na ich vlastné úmysly veriaci v Krista podľa Cirkvou uznaného zvyku obetujú.

§ 2. Je tiež dovolené, ak je taký legitímny zvyk, prijať milodary pre liturgiu vopred posvätených darov a za pripomienky v božskej liturgii.

Kán. 716 Pri zachovaní kán. 1013 sa nástojčivo odporúča, aby eparchiálni biskupi, nakoľko je to možné, zaviedli prax, podľa ktorej sa majú prijímať iba tie milodary pri príležitosti božskej liturgie, ktoré veriaci v Krista dobrovoľne darujú; avšak každý kňaz, ochotne a aj bez žiadneho milodaru, má sláviť božskú liturgiu na úmysel veriacich v Krista, najmä núdných.

Kán. 717 Kňazi, ak prijímajú milodary na slávenie božskej liturgie od veriacich v Krista inej cirkvi *sui iuris*, majú vážnu povinnosť zachovávať ohľadom týchto milodarov normy tejto cirkvi, ak zo strany darcu nevyplýva niečo iné.